

Sygn. akt I C 1673/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Dorota Krygier

Protokolant Magdalena Stańczyk

po rozpoznaniu w dniu 25 sierpnia 2015 r. w Gdańsku

sprawy z powództwa J. B.

przeciwko S. C.

o zapłatę

- I. Utrzymuje wydany pod sygn. akt I Nc 2133/06 nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 2 października 2006 r. w całości;
- II. Zasądza od pozwanego S. C. na rzecz powoda J. B. kwotę 15,00 zł. (piętnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
- III. Obciążą pozwanego S. C. kosztami sądowymi w wysokości 750,00 zł. (siedemset pięćdziesiąt złotych) uznając je za uiszczone.

Sygn. akt IC 1673/15

UZASADNIENIE

Pozwem o zapłatę wniesionym dnia 26 września 2006r. powód J. B., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika będącego adwokatem, wniósł o zasądzenie od pozwanego S. C. kwoty 20.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 sierpnia 2008r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych. Jednocześnie powód wniósł o rozpoznanie sprawy w postępowaniu nakazowym. Uzasadniając pozew powód wskazał, że podstawę żądania powoda J. B. stanowi 20 weksli własnych, wystawionych przez pozwanego S. C. w dniu 13 kwietnia 2005r. (12 weksli) oraz w dniu 2 listopada 2005r. (8 weksli). Każdy z ww. weksli został wystawiony na sumę wekslową w wysokości 1.000 zł. Weksle te zostały wystawione jako zabezpieczenie spłaty przez pozwanego zadłużenia wobec powoda z tytułu czynszu najmu lokalu użytkowego przy ul. (...) w G., będącego własnością powoda, który pozwany wynajmował na podstawie umowy najmu z 1 października 2004r. i w którym prowadził działalność gospodarczą. Pozwany mimo wielokrotnych monitów nie uregulował zadłużenia w kwocie 20.000 zł, odpowiadającej sumie wekslowej i opuścił zajmowany lokal. Powód pismem z 21 lipca 2006r. wezwał pozwanego do wykupu wystawionych weksli, określając termin zapłaty na dzień 4 sierpnia 2006r. Pozwany do dnia wniesienia pozwu nie wykupił weksli.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 2 października 2006r., Sygn. akt I Nc 2133/06, Sąd orzekł, iż pozwany S. C. powinien zapłacić powodowi J. B. w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu kwotę 20.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 sierpnia 2006r. do dnia zapłaty oraz kosztami sądowymi w kwocie 250 zł i kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł albo wnieść w tymże terminie do tutejszego Sądu zarzuty.

W dniu 5 lipca 2014 r. pozwany S. C. złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty. Wobec ustalenia w toku postępowania wywołanego wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia zarzutów, iż w sprawie nie nastąpiło skuteczne doręczenie pozwanemu odpisu nakazu zapłaty z dnia 2 października 2006 r., postanowieniem z dnia 16 czerwca 2015r. uznał, iż zarzuty pozwanego do nakazu zapłaty z dnia 2 października 2006r., sygn. akt I Nc 2133/06, zostały złożone w ustawowym terminie.

W zarzutach datowanych na dzień 4 czerwca 2014r. pozwany domagał się uchylenia nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 2 października 2006r. i oddalenia powództwa w całości. Uzasadniając swoje stanowisko pozwany zgłosił zarzut przedawnienia roszczenia objętego pozwem, stosownie do art. 118 kc z upływem lat 3 od dnia wymagalności, jako roszczenia okresowego, związanego z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Powód, reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, pismem z dnia 21 kwietnia 2015r. wniósł o utrzymanie w mocy nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 2 października 2006r., Sygn. akt I Nc 2133/06, w całości. Jednocześnie powód podtrzymał w całości powództwo o zapłatę, albowiem powód wniósł pozew w dniu 25 września 2006 r., to jest znacznie przed upływem trzyletniego terminu przedawnienia. Pozwany nie wskazuje w zarzutach od nakazu zapłaty, iż zapłacił powodowi kwoty należne z tytułu czynszu najmu, zgodnie z umową z dnia 1 października 2004 r.

Pismem z dnia 10 maja 2015r. pozwany zaprzeczył twierdzeniom strony powodowej.

Na rozprawie w dniu 25 sierpnia 2015r. pełnomocnik powoda oświadczył, iż roszczenie objęte pozwem obejmuje należności powstałe w okresie od dnia 1 października 2004r. do 1 października 2005r. Wskutek wniesienia pozwu doszło zaś do przerwania biegu przedawnienia.

Pozwany na rozprawie w dniu 25 sierpnia 2015r. wskazał, iż jego jedynym zarzutem przeciwko żądaniu pozwu jest zarzut przedawnienia. Ponadto pozwany wskazał, że w jego ocenie żądanie odsetek od kwoty 20.000 zł nie jest zasadne, albowiem roszczenia o odsetki przedawniają się w trzyletnim terminie i strona powinna odnawiać proces o odsetki co 3 lata.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. B. jako wynajmujący oraz S. C. jako najemca zawarli w dniu 1 października 2004r. umowę najmu lokalu użytkowego przy ul. (...) w G.. W lokalu tym S. C. prowadził działalność gospodarczą. W lokalu mieścił się salon optyczny prowadzony przez pozwanego. Pozwany nie wywiązywał się w sposób prawidłowy z obowiązku zapłaty czynszu. Na zabezpieczenie spłaty zadłużenia z tytułu czynszu najmu lokalu użytkowego przy ul. (...) w G. S. C. w dniu 13 kwietnia 2005r. wystawił 12 weksli własnych, a w dniu 2 listopada 2005r. 8 weksli własnych, z których każdy został wypełniony sumą wekslową wynoszącą 1.000 zł i stwierdzał obowiązek jej zapłaty na rzecz J. B. w dniu 4 sierpnia 2006r. w G.. Wobec nieregulowania przez S. C. należności z tytułu czynszu najmu, weksle zostały wypełnione i pismem z 21 lipca 2006r. przedstawione najemcy do zapłaty w terminie do dnia 4 sierpnia 2006r.

dowód:

- umowa najmu k. 4-5
- deklaracja wekslowa k. 6
- weksle k. 9-13b
- przedstawienie weksli do zapłaty k. 7

S. C. nie wykupił weksli.

okoliczność bezsporna

W dniu 26 września 2006r. J. B. wniósł do Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku pozew o zasądzenie od pozwanego S. C. kwoty 20.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 sierpnia 2008r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych. Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 2 października 2006r., Sygn. akt I Nc 2133/06, Sąd orzekł, iż pozwany S. C. powinien zapłacić powodowi J. B. w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu kwotę 20.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 sierpnia 2006r. do dnia zapłaty oraz kosztami sądowymi w kwocie 250 zł i kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł albo wnieść w tymże terminie do tutejszego Sądu zarzuty.

okoliczności bezsporne

J. B. w dniu 22 listopada 2006r. złożył do Komornika sądowego Rewiru IV przy Sądzie Rejonowym Gdańsk-Południe w Gdańsku wniosek o zabezpieczenie na podstawie art. 492 § 1 kpc zasądzonego nakazem zapłaty z dnia 2 października 2006r. roszczenia pieniężnego w kwocie 20.000 zł tytułem należności głównej, odsetek ustawowych od dnia 5 sierpnia 2006r. do dnia zapłaty, kosztów sądowych w wysokości 250 zł i kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 2.400 zł. W dniu 1 grudnia 2006r. J. B. złożył do Komornika sądowego Rewiru IV przy Sądzie Rejonowym Gdańsk-Południe w Gdańsku wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego z majątku S. C. na podstawie zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 2 października 2006r. Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2007r. Komornik Sądowy umorzył postępowanie egzekucyjne, toczące się w stosunku do S. C. w sprawie IV KM(...), wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

okoliczności bezsporne, nadto:

- wniosek o zabezpieczenie z 31.10.2006r. k. 1-2 akt postępowania egzekucyjnego IV KM (...)
- wniosek o wszczęcie egzekucji z 30.11.2006r. k. 12-13 akt postępowania egzekucyjnego IV KM (...)
- postanowienie z 31.12.2007r. k. 19 akt postępowania egzekucyjnego IV KM (...)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zebranych i przeprowadzonych w sprawie dowodów, które poddano ocenie zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c. Sąd dokonał oceny wiarygodności i mocy dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Dokonując powyższych ustaleń faktycznych Sąd oparł się na dowodach w postaci dokumentów złożonych i załączonych do akt sprawy, przede wszystkim w postaci: umowy najmu z dnia 1 października 2004r., potwierdzającej fakt zawarcia przez strony umowy najmu lokalu użytkowego, z której wynikał obowiązek zapłaty czynszu, wystawionych przez pozwanego na zabezpieczenie zapłaty ww. czynszu weksli własnych pozwanego oraz deklaracji wekslowej, które potwierdzały zasadność wypełnienia weksli i wysokość roszczenia dochodzonego pozwem, a nadto pisma z 21 lipca 2006r. przedstawiającego weksle do zapłaty w terminie do dnia 4 sierpnia 2006r. Powyższe dokumenty nie nasuwały zastrzeżeń co do swej prawdziwości oraz zgodności z prawdą zawartych w nich oświadczeń. W szczególności dotyczyło to dołączonych do pozwu weksli, których pochodzenie, treść i sposób wypełnienia nie budziły wątpliwości i pod względem formalnym nie były kwestionowane przez stronę pozwaną. Dokumenty w postaci weksli, z których strona powodowa wywodziła swoje roszczenie, posiadają wszystkie wymagane ustawowo cechy, bowiem zawierają przyrzeczenie bezwarunkowe zapłacenia oznaczonej sumy pieniężnej, oznaczenie terminu płatności, oznaczenie miejsca płatności, nazwisko osoby, na zlecenie której zapłata ma być dokonana, oznaczenie daty i miejsca wystawienia weksla, a także podpis wystawcy weksla. Z uwagi na powyższe dokumenty te mają charakter ważnych weksli własnych, rodzących ważne zobowiązania wekslowe osoby na nich podpisanej. Pozostałym dowodom w postaci dokumentów prywatnych Sąd dał wiarę co do tego, że osoba podpisana na dokumencie złożyła oświadczenie zawarte w jego treści (art. 245 k.p.c.).

Ponadto Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o art. 230 kpc, tj. na podstawie twierdzeń strony powodowej, co do których pozwany nie wypowiedział się wskazując, iż jego jedynym zarzutem przeciwko żądaniu pozwu jest zarzut przedawnienia roszczenia. W świetle takiego stanowiska pozwanego Sąd uznał twierdzenia powoda za przyznane

przez pozwanego. W szczególności Sąd uznał, iż poza sporem pozostawała okoliczność, iż pozwany nie uiszczył na rzecz powoda należności czynszowych w wysokości 20.000,00 zł. Bezsprzecznie pomiędzy stronami pozostawała okoliczność, iż pozwany na zabezpieczenie roszczeń powoda wynikających z zawartej przez strony umowy najmu, wystawił 20 weksli własnych każdy na kwotę 1.000,00 zł. Pomimo wezwania do wykupu weksli pozwany weksli nie wykupił.

Przed przystąpieniem do rozważań na temat zasadności powództwa, należało w pierwszej kolejności wyjaśnić podstawy skierowania sprawy do rozpoznania na rozprawie. W dniu 2 października 2006r. Sąd Rejonowy Gdańsk - Południe w Gdańsku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym uwzględnił w całości dochodzone w pozwie roszczenie pieniężne i orzekł o kosztach procesu. Odpis nakazu wysłano na wskazany w pozwie adres pozwanego, ale przesyłka powróciła do nadawcy z adnotacją poczty „nie zastano” (k. 18). Zarządzeniem z 14 listopada 2006r. nakazano pozostawienie przesyłki w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia pozwanemu, a następnie stwierdzono prawomocność nakazu zapłaty (k. 19). W dniu 17 listopada 2006r. ww. nakazowi zapłaty nadano klauzulę wykonalności. Dopiero w toku postępowania o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów od ww. nakazu zapłaty Sąd stwierdził, iż zarzuty z dnia 4 czerwca 2014r. zostały przez pozwanego wniesione w ustawowym terminie, a wniosek o przywrócenie terminu podlega odrzuceniu. Przyczyną powyższego było bowiem skierowanie nakazu zapłaty z dnia 2 października 2006r. na nieprawidłowy adres pozwanego tj adres pod którym pozwany nie zamieszkiwał i tym samym niemożność stwierdzenia jego prawomocności. Wskutek nieprawidłowości w doręczeniu nie rozpoczął biegu termin do zaskarżenia nakazu zapłaty, liczony od daty prawidłowego doręczenia. Wniesienie zarzutów nastąpiło zatem przed upływem terminu ustawowego.

W świetle całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego nakaz zapłaty wydany w dniu 2 października 2006r. w postępowaniu nakazowym należało utrzymać w mocy.

Zgodnie z art. 117 § 1 i 2 kc, z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. (...) Stosownie do art. 118 kc, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Jak zaś stanowi art. 70 w zw. z art. 103 i 104 ustawy z 28 kwietnia 1936r. Prawo wekslowe, roszczenia wekslowe przeciw akceptantowi ulegają przedawnieniu z upływem lat trzech, licząc od dnia płatności wekslu. Powyższe potwierdza stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w wyroku z dnia 4 czerwca 2003r., I CKN 434/01.

W świetle okoliczności niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż termin przedawnienia roszczenia wekslowego, zgłoszonego w niniejszym postępowaniu, wynosi 3 lata i rozpoczął bieg od momentu uzupełniania blankietów wekslowych datą płatności – 4 sierpnia 2006r.

Zgodnie z podzielanym przez Sąd stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi, wyrażonym w wyroku z 4 lipca 2014r., I ACa 21/14, „przedawnienie praw z weksla in blanco nie rozpoczyna biegu do czasu jego wypełnienia. Przedawnienie roszczenia z weksla wręczonego bez wypełnienia daty płatności i bez zastrzeżeń, co do tej daty, rozpoczyna się z dniem płatności wpisanym na wekslu przez wierzyciela wekslowego. Treścią upoważnienia zawartego w deklaracji wekslowej towarzyszącej wystawieniu weksla in blanco, wręczonego dla zabezpieczenia określonego roszczenia, jest objęte uzupełnienie weksla przed upływem terminu przedawnienia roszczenia podlegającego zabezpieczeniu. Nie ulega wątpliwości, że ciężar dowodu, iż weksel in blanco wypełniono w sposób sprzeczny z porozumieniem spoczywa na dłużniku wekslowym.” Pozwany w niniejszej sprawie nie kwestionował ani faktu ani prawidłowości wypełnienia przez powoda wystawionych przez siebie 20 weksli. Oczywistym jest zatem, iż trzyletni termin przedawnienia roszczenia wekslowego zgłoszonego przez powoda rozpoczął swój bieg w dniu 4 sierpnia 2006r.

Przepis art. 71 Ustawy Prawo wekslowe przewiduje, że prawo powszechne określa przyczyny przerwania i zawieszenia biegu przedawnienia roszczeń wekslowych. Przerwanie przedawnienia ma skutek jedynie wobec tego dłużnika wekslowego, którego dotyczy przyczyna przerwania. W myśl art. 123 § 1 pkt 1, 2 i 3 kc, bieg przedawnienia przerywa się: przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania

roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia; przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje, przez wszczęcie mediacji. Po każdym przerwaniu przedawnienia stosownie do art. 124 § 1 kc biegnie ono na nowo, przy czym art. 124 § 2 kc stanowi, że w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone.

W niniejszej sprawie termin przedawnienia roszczenia o zapłatę z weksli niezupełnych w chwili ich wystawienia przez pozwanego, tj. weksli nie zawierających w chwili ich wystawienia daty płatności, rozpoczął bieg z dniem płatności, tj. 4 sierpnia 2006r. i został przerwany poprzez wniesienie pozwu o zapłatę należności wynikających z weksli. Powód złożył bowiem w sprawie pozew o zapłatę kwoty 20.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 sierpnia 2006r. do dnia zapłaty w dniu 25 września 2006r., a zatem przed upływem 2 miesięcy od wyznaczonej daty płatności weksli i jednocześnie przed upływem terminu przedawnienia roszczenia, który rozpoczął swój bieg w dniu 4 sierpnia 2006r. Tym samym bieg trzyletniego terminu przedawnienia roszczenia w myśl art. 123 § 1 pkt 1 kc został przerwany przez czynność przed sądem, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia roszczenia i stosownie do art. 124 § 2 kc przedawnienie nie biegło na nowo, dopóki postępowanie to nie zostało zakończone.

Ponieważ nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 2 października 2006r. nie został pozwanemu prawidłowo doręczony, zaś prawomocność tego orzeczenia została skutecznie podważona przez pozwanego w toku postępowania przed Sądem, stwierdzić należy, iż postępowanie w niniejszej sprawie, zainicjowane wniesieniem w dniu 25 września 2006r. pozwu o zapłatę, nie zostało jak dotąd prawomocnie zakończone.

Z uwagi na fakt, iż nie doszło do przedawnienia roszczenia głównego nie przedawniło się także objęte żądaniem pozwu roszczenie o odsetki od tych należności. Roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego, co wynika ze specyficznej cechy tego roszczenia, a mianowicie jego akcesoryjności. Z przymiotu tego wywiedziona jest zaś reguła, zgodnie z którą wraz z przedawnieniem się roszczenia głównego przedawniają się roszczenia o świadczenia uboczne, choćby nawet nie upłynął jeszcze termin ich przedawnienia.

Z uwagi na powyższe Sąd ustalił, iż dochodzone pozwem roszczenie z weksli wystawionych in blanco przez pozwanego nie uległo przedawnieniu i nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 2 października 2006r., Sygn. akt I Nc 2133/06, na mocy art. 496 kpc utrzymał w mocy, o czym orzekł jak w punkcie I wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu, zawarte w punkcie II i III wyroku, oparte zostało o art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 98 Kpc – według zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Uznając bowiem, iż pozwany przegrał niniejszą sprawę w całości, utrzymując w mocy nakaz zapłaty z dnia 2 października 2006r. należało dodatkowo zasądzić od niego na rzecz strony powodowej koszty zastępstwa procesowego w kwocie 15 zł, stanowiące koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego udzielonego pełnomocnikowi powoda. W pkt III wyroku Sąd zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania, obciążył pozwanego obowiązkiem poniesienia kosztów sądowych w kwocie 750 zł., uznać tę kwotę za uiszczoną. Kwota ta stanowiła wpłaconą przez pozwanego opłatę od zarzutów od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 2 października 2006r.

SSR D. K.